वरदं पृथुचार्व्वङ्ग्या पार्व्वत्या सहितं प्रभुं । क्रीडमानं महात्मानं भूतसङ्घगणैर्वृतं ।
अजमीशानमव्यक्तं कारणात्मानमच्युतं । अभिवाद्याथ रुद्राय सद्यो ऽम्बकनिपातिने ।
पद्माक्षस्तं विरूपाक्षमभितुष्टाव भक्तिमान् ।

॥ नारायण उवाच ॥ त्वत्सम्भूता भूतकृतो वरेण्य गोप्तारोऽस्य भुवनस्यादिदेव । आविश्येमां धरणीं येऽभ्यरक्षन् पुरा पुराणीं तव देव सृष्टिं ।

सुरासुरान्नागरक्षःपिशाचान्नरान् सुपर्णानथ गन्धर्व्वयक्षान् । पृथग्विधान् भूतसङ्घान् सविश्वांस्त्वत्सम्भूतान् विद्म सर्व्वांस्तथैव । ९४५

ऐन्द्रं याम्यं वारुणं वैत्तपाल्यं पैत्रं त्वाष्ट्रं कर्म्म सौम्यञ्च तुभ्यं । रूपं ज्योतिः शब्द आकाशवायुः स्पर्शं स्वाद्यं सलिलं गन्ध उर्व्वी ।

कालो ब्रह्मा ब्रह्म च ब्राह्मणाश्च त्वत्सम्भूतं स्थास्नु चरिष्णु चेदं । अङ्गस्तोका यान्ति यथा पृथक्त्वं ताभिश्चैकं सङ्घ्ये यान्ति भूयः ।

एवं विदान् प्रभवञ्चाप्ययञ्च मत्वा भूतानां तव सायुज्यमेति । दिव्यावृक्षौ मानसौ द्वौ सुपर्णौ वाचा शाखाः पिप्पलाः सप्त गोपाः ।

दश चान्ये ये पुरं धारयन्ति त्वया सृष्टास्त्वं हि तेभ्यः परश्च । भूतं भव्यं भविता चाप्रधृष्यं त्वत्सम्भूता भुवनानीह विश्वा ।
भक्तश्च मां भजमानं भजस्व मारीरिषो ममाहिता हितेन । आत्मानं त्वामात्मनानन्यबोधं विद्यानेवं गच्छति ब्रह्म शुक्रं ।
अस्तौषं त्वां तव सम्मानमिच्छन् विचिन्वन् वै सदृशं देववर्य्य । सुदुर्लभान् देहि वरान् ममेष्टानभिष्टुतः प्रविकार्षीश्च मायां । ९५०

॥ व्यास उवाच ॥ तस्मै वरानचिन्त्यात्मा नीलकण्ठः पिनाकधृक् । अर्हते वासुदेवाय प्रायच्छदृषिसंस्तुतः ।

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मत्प्रसादान्मनुष्येषु देवगन्धर्व्वयोनिषु । अप्रमेयबलात्मा त्वं नारायण भविष्यसि ।
न च त्वां प्रसहिष्यन्ति देवासुरमहोरगाः । न पिशाचा न गन्धर्व्वा न नरा न च राक्षसाः ।
न सुपर्णास्तथा नागा न च विश्वे वियोनिजाः । न कश्चित्त्वाञ्च देवोऽपि समरेषु विजेष्यति । ९५१
न शस्त्रेण न वज्रेण नाग्निना न च वायुना । नचार्द्रेण न शुष्केण चाश्मेन स्थावरेण च ।
कश्चित्तव रुजं कर्त्ता मत्प्रसादात् कथञ्च न । अपि चेत् समरं गत्वा भविष्यसि ममाधिकः ।
एवमेते पुरा लब्धा वरास्ते विद्धि शौरिणा । स एष देवश्चरति मायया मोहयन् जगत् ।
तस्यैव तपसो जातं नरं नाम महामुनिं । तुल्यमेतेन देवेन त्वं जानीह्यर्ज्जुनं सदा ।
तावेतौ पूर्व्वदेवानां परमौ पठितावृषी । लोकयात्राविधानार्थं सञ्जायेते युगे युगे । ९५२
तथैव कर्म्मणा तुल्यं महतस्तपसोऽपि च । तेजोमन्युञ्च बिभ्रत्त्वं जातो रौद्रो महामुने ।
स भवान् देववत् प्राज्ञो ज्ञात्वा भवमयं जगत् । अवाकर्षस्त्वमात्मानं नियमैस्तत् प्रियेप्सया ।
शुभ्रं मन्त्रं हरिः कृत्वा महापुरुषविग्रहं । दैजिवांस्त्वं जपैर्होमैरुपहारैश्च मानद ।
स तथा पूज्यमानस्ते पूर्व्वदेहेऽप्यतुष्यत् । पुष्कलांश्च वरान् प्रादात्तव विद्वन् हृदि स्थितान् ।